

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/299/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213604
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1312213604.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Gažovičovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 13. januára 2014, č.k. 7C 106/2012-76, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 13. januára 2014, č.k. 7C 106/2012-76 zamietol súd prvého stupňa (po tom, čo spojil na spoločné konanie návrhy - pôvodne vedené pod sp.zn. 7C 106/2012, 7C 107/2012, 7C 109/2012, 7C 110/2012, 7C 111/2012, 7C 112/2012, 7C 169/2012, 6C 168/2012, 7C 115/2012) návrhy navrhovateľa; ktorými sa domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.); a odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keď vykonaným dokazovaním zistil, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 36Er 3045/2002 podal dňa 02.11.2009 navrhovateľ návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom návrhu exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 05.05.2010 č.k. 36Er 3045/2002-10, v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 36Er 1848/2002 podal navrhovateľ dňa 14.10.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom návrhu exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 03.06.2010 č.k. 36Er 1848/2002-11, v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 36Er 1273/2004 podal navrhovateľ dňa 02.07.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom návrhu exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 01.02.2011 č.k. 36Er 1273/2004-13, v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 36Er 2729/2002 podal navrhovateľ dňa 14.10.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom návrhu exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 26.05.2010 č.k. 36Er 2729/2002-11, v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 36Er 2725/2002 podal navrhovateľ dňa 14.10.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom návrhu exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 26.05.2010 č.k. 36Er 2725/2002-12, v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 36Er 1660/2003 podal navrhovateľ dňa 02.11.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom návrhu exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 26.05.2010 č.k. 36Er 1660/2003-12, v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 35Er 1964/2005 podal navrhovateľ dňa 20.09.2010 návrh na zmenu súdneho exekútora a následne dňa 13.10.2010 návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom návrhu na zastavenie konania exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 17.08.2011 č.k. 35Er 1964/2005-24, v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 15Er 4442/2008 podal navrhovateľ

dňa 06.10.2010 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom návrhu exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 25.07.2011 č.k. 15Er 4442/2008. Takto zistený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa ust. § 3 ods. 1 písm. d/, § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (ďalej len „Ex. por.“) a dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď exekučný súd síce rozhodol o návrhu navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora oneskorene, avšak tvrdeného nesprávneho úradného postupu; spočívajúceho v nedodržaní zákonnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie; sa nedopustil, keď lehotou v zmysle ust. § 44 ods. 2 Ex. por. nebol viazaný; keď exekučnými titulmi v predmetných exekučných konaniach boli rozhodcovské rozsudky, t.j. exekučné tituly v zmysle § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Ex. por.; a navyše, oneskorené vyhovie návrhom navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora bolo spôsobené najmä v dôsledku oneskoreného predloženia predmetných exekučných spisov exekučnému súdu. Ďalej konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal existenciu majetkovej škody, ktorú vyčíslil len paušálne za pracovné výkony zamestnancov, udržiavanie a správu informačného systému, za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdavky spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdavky spojené s urgovaním; keď na preukázanie svojich tvrdení o vzniku škody neoznačil ani nepredložil žiadny dôkaz. Napokon konštatoval, že navrhovateľ v konaní nepreukázal ani naplnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou, keďže nepreukázal ani samotný nesprávny úradný postup exekučného súdu a existenciu škody. K uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedol, že nedodržanie zákonom stanovenej lehoty samo o sebe nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nezakladá. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/, f/ O.s.p.). Namietal, že v dôsledku procesného postupu súdu prvého stupňa v prejednávaní veci došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti a porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, ktorým postupom mu súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) pojednávania napriek tomu, že trval na svojej osobnej účasti (resp. právneho zástupcu) na pojednávaní vedenom nestranným sudcom na nestrannom súde, v dôsledku čoho nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal a ani k dôkazom, ktoré vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku poznateľný a nie je taktiež zrejmé, či tieto listiny boli založené v exekučnom spise. Zároveň namietal i porušenie jeho práva na zákonného sudcu, keď súd prvého stupňa vo veci konal a rozhodol napriek tomu, že už v návrhu na začatie konania ho upovedomil o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť, pričom na uvedenom nič nemení ani to, že Krajský súd v Bratislave nevzhladol v uvedených skutočnostiach dôvody na vylúčenie sudcu. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v súvislosti s majetkovou ujmovou analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a mal za to, že napadnutý rozsudok; z ktorého nie je zrejmé, na základe akej úvahy dospel prvostupňový súd jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu, že mu majetková škoda a nemajetková ujma nevznikli; je potrebné ako nepreskúmateľný zrušiť, a to aj s poukazom na jeho vnútornú rozpornosť, keď súd prvého stupňa síce porušenie práva zistil, avšak ho nekonštatoval a na tejto chybe „postavil“ svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, že v konaní nepreukázal vznik škody, keďže výšku škody, ktorú presne špecifikoval na základe účtovnej agendy, ktorú vzhľadom na ochranu osobných údajov,

obchodného tajomstva a dôverných informácií, nebolo možné korešpondenčne predložiť, mienil na pojednávaní preukázať aj predložením znaleckého posudku, ktorého vypracovanie by zabezpečil, avšak súd prvého stupňa dokazovanie neprípustne skrátil iba na dôkazy vykonávané ex offo, nepoučil ho podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že vo veci mieni rozhodnúť. Zdôraznil, že všetky problémy, ktoré boli v jeho právnej sfére vyvolané nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu a ktoré jasne a zrozumiteľne opísal v podanom návrhu, svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím mu finančnej satisfakcie za porušenie práva.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V posudzovanej veci vykonal súd prvého stupňa dostatočné dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplattenia náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal odporca na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli naplnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ust. § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2, 3, § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s ust. § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, § 44 ods. 2 Ex. por. a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľa aj riadne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, a preto možno odôvodnenie jeho rozhodnutia; v napadnutej časti; považovať za presvedčivé. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú súdom v občianskom súdnom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého musia byť súčasne splnené tri podmienky, a to: 1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup súdu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmom) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Odvolací súd dospel; zhodne so súdom prvého stupňa; k záveru, že navrhovateľ v danej veci nepreukázal naplnenie všetkých zákonných podmienok vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu, keď uvedený záver zodpovedá vykonaným dôkazom (§ 132 O.s.p.), nakoľko súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tvrdené navrhovateľom, ako aj listinné dôkazy založené v spise a svoje skutkové závery založil na ich správnom zhodnutí, v ktorom postupe nebol zistený žiaden logický rozpor.

V preskúmvanej veci je správny záver súdu prvého stupňa, že v exekučných konaniach vedených pod sp.zn. 36Er 3045/2002, sp.zn. 36Er 1848/2002, sp.zn. 36Er 1273/2004, sp.zn. 36Er 2729/2002, sp.zn. 36Er 2725/2002, sp.zn. 36Er 1660/2003, sp.zn. 35Er 1964/2005 a sp.zn. 15Er 4442/2008 k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo, keď uvedený záver zodpovedá vykonaným dôkazom (§ 132 O.s.p.), nakoľko súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tvrdené navrhovateľom, ako aj listinné dôkazy založené v spise a svoje skutkové závery založil na ich správnom zhodnutí, v ktorom postupe nebol zistený žiaden logický rozpor.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že exekučný súd v predmetných exekučných konaniach sa nedopustil tvrdeného nesprávneho úradného postupu; spočívajúceho v nedodržaní zákonnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie; keď lehotou v zmysle ust. § 44 ods. 2 Ex. por. nebol viazaný, nakoľko exekučnými titulmi v predmetných exekučných konaniach boli rozhodcovské rozsudky, t.j. exekučné tituly v zmysle § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Ex. por..

Vecne správny je tiež záver prvostupňového súdu, že navrhovateľ v konaní nepreukázal vznik škody, keď nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce vznik skutočnej škody a samotný paušálny výpočet údajných nákladov spojených s uplatnením práv vyplývajúcich mu z exekučného titulu v predmetnom exekučnom konaní vznik škody tak, ako to správne konštatoval i súd prvého stupňa; nepreukazuje. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani argumentácia navrhovateľa, že nemohol pred rozhodnutím súdu z dôvodu ochrany obchodného tajomstva predložiť listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov (a teda aj tvrdenej škody), ktoré mienil predložiť až na pojednávaní; ktorého sa nezúčastnil, keď, ako na to správne poukázal aj súd prvého stupňa, navrhovateľ mal od podania návrhu dostatok času a príležitostí predložiť, prípadne aspoň označiť dôkazy na preukázanie vzniku škody.

Vznik objektívnej zodpovednosti štátu za škodu či nemajetkovú ujmu okrem nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu a vzniku samotnej škody predpokladá i existenciu príčinnej súvislosti medzi týmto rozhodnutím alebo postupom a vznikom škody.

Prvostupňový súd dospel k správne záveru i v tom, že navrhovateľ v preskúmvanej veci nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi údajným vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by navrhovateľovi ním tvrdené náklady (vznik ktorých ani nepreukázal) nevznikli, ak by exekučný súd v konaniach vedených pod sp.zn. 36Er 3045/2002, sp.zn. 36Er 1848/2002, sp.zn. 36Er 1273/2004, sp.zn. 36Er 2729/2002, sp.zn. 36Er 2725/2002, sp.zn. 36Er 1660/2003, sp.zn. 35Er 1964/2005 a sp.zn. 15Er 4442/2008 o jeho žiadosti na zmenu súdneho exekútora rozhodol skôr.

Odvolačný súd sa rovnako stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie predpokladov pre priznanie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, keď nepreukázal žiadne konkrétne okolnosti, resp. následky údajného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktoré by jej priznanie umožňovali, resp. odôvodňovali.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že mu súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom tým, že vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 13.01.2014 v jeho neprítomnosti, odvolací súd ju považuje za nedôvodnú a účelovú, keďže navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca, napriek tomu, že predvolanie na toto pojednávanie osobne prevzal dňa 14.10.2013 (č.l. 52 spisu), o odročenie pojednávania riadne a včas nepožiadaval a pojednávania sa bez ospravedlnenia nezúčastnil, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady (§ 101 ods. 2 O.s.p.) na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní dňa 13.01.2014 v jeho neprítomnosti.

Nedôvodná je tiež odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, keď o jeho námietke zaujatosti v preskúmvanej veci rozhodol Krajský súd v Bratislave uzneseniami zo dňa 29.10.2012 č.k. 4NcC 299/2012-20, zo dňa 23.10.2012 č.k. 8NcC 301/2012-15, zo dňa 23.10.2012 č.k. 14NcC 284/2012-15, zo dňa 26.10.2012 č.k. 5NcC 283/2012-15, zo dňa 23.10.2012 č.k. 14NcC 281/2012-15, zo dňa 22.10.2012 č.k. 3NcC 280/2012-15, zo dňa 23.10.2012 č.k. 14NcC 277/2012-15, zo dňa 29.10.2012 č.k. 11NcC 324/2012-14, zo dňa 24.10.2012 č.k. 2NcC 258/2012-18 tak, že zákonnú sudkyňu (JUDr. Vieru Lamprechtovú) z pojednávania a rozhodovania danej veci nevylúčil.

Súdu prvého stupňa teda nemožno vytknúť žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení nároku navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 36Er 3045/2002, sp.zn. 36Er 1848/2002, sp.zn. 36Er 1273/2004, sp.zn. 36Er 2729/2002, sp.zn. 36Er 2725/2002, sp.zn. 36Er 1660/2003, sp.zn. 35Er 1964/2005 a sp.zn. 15Er 4442/2008, pričom ani v odvolaní navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom. Súd prvého stupňa sa v rámci predmetného konania

vyporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými v podanom návrhu a svoje rozhodnutie vydal v súlade s platnou právnou úpravou, pričom svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil, a preto ani v tomto smere nemožno námietky navrhovateľa považovať za opodstatnené.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal v odvolacom konaní návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.